

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 115.

Elleve Session.

71de Møde.

Lørdagen den 31te Marts Kl. 12 $\frac{1}{2}$.

(Fortsat.)

Christensen: Jeg har ikke villet dable Formanden for det, han har gjort. Jeg indseer, at han er i sin Ret; men det har været mig paafaldende, at vi, som ellers ere bag- efter, idag ere komne en Time foran det andet Thing; men det er vel tilfældigt. Jeg har udtalt mig for at erklære, hvorfor jeg stemmer imod extraordinair Foretagelse af denne og de følgende Sager i dette Dieblik.

Formanden: Jeg maa bemærke, at for- saavidt den ærede Landstingsmand brugte en Yttring, der havde Hensyn til, at dette Møde var ansat tidligere end ellers, er dette netop skeet for at fremkalde en samtidig Behandling, og at det er den eneste Grund.

M. P. Bruun: Maa jeg til, hvad den ærede Formand har sagt, spøge den Yttring, at det altsaa maa være den ærede Landstingsmands Mening, at dette Thing skal vedtage Noget under Tryk af det andet Thing. Jeg seer ikke, hvorledes det kan opfattes anderledes. Følgen deraf vilde jo være, at dersom Majoriteten i det andet Thing betragtede Sagen paa samme Maade, kunde Sagen blive ved at gaae hen fra den ene Dag til den anden.

Christensen: Det er ganske rigtigt, som den sidste ærede Tale har sagt; men ef-

ter min Mening er det ogsaa dette Things De- legeredes — jeg vil ikke kalde det Uforligelig- hed — men Mangel paa Imødekommen, som i Forbindelse med Ministeriets Forhold til disse Spørgsmaal har bragt denne ubehagelige Stil- ling tilstede.

Formanden: Jeg troer, at den ærede Landstingsmand er uberettiget til at sige, at der fra Landstingsmedlemmernes Side i Ud- valget er vist Mangel paa Imødekommen eller Uforligelighed. Fordi Indstillingerne ere for- skjellige, har man ingen Besøielse til at gjøre en saadan Slutning.

Christensen: Jeg skal med Fornøielse underkaste mig den ærede Formands Smagsdom i denne Henseende, forsaavidt Uforligelighed angaaer. Jeg skal gjøre den faktiske Bemærk- ning, at medens det andet Thing har villet re- noncere paa den ene af de to Hovedposter mod at beholde den anden, saa vilde vore Dele- gerede ikke komme dem imøde, vilde ikke for- ligen med dem paa denne Basis, men vilde have begge Poster ud.

Formanden: Det er tidligere tilkjende- givet, at hvad der passerer af indre Forhold i et Udvalg, ikke egner sig til at komme frem under Discussionen.

M. P. Bruun: Jeg skal følge den ærede Formands Paalæg og ikke udtale Noget derom, men blot sige, at det er mig ligegyldigt, hvorledes den ærede Landstingsmand betragter min Fremgangsmaade i Udvalget.